

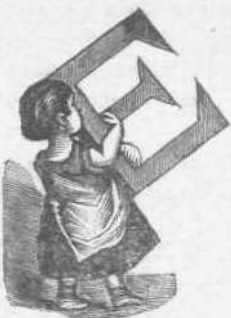

ΕΥΝΑ ΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ 'Εν Ἑλλάδι..... Δραχ. 2.— 'Εν τῷ Ἐξωτερικῷ ὄρ. 3 ἡ Φρ. γρ. 2.50 'Εν Ρωσσίᾳ ρούβλ. ἀργυρ. 2.—	ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ Ν. Α. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΜΙΧ. Ε. ΚΑΝΑΚΑΚΗ	ΓΡΑΦΕΙΟΝ "ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ" « — ΟΔΟΣ ΒΗΣΑΡΙΩΝΟΣ — » (ὄπισθεν Δουτικῆς Ἐκκλησίας)
--	--	---

ΝΕΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΤΟΥ "ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ"

Μετ' ἰδιαζούσης χαρᾶς ἀγγέλλομεν τοῖς συνδρομηταῖς ἡμῶν, ὅτι τὸ Σεβ. Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐκτιμῶντήν μέχρι τοῦδε πορείαν τοῦ « Παιδικοῦ Περιοδικοῦ » καὶ ἀνομολογεῖν κατ' ἐπανάληψιν ἤδη τὴν ὠφελιμότητα αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν διὰ νέας ἐγκυκλίου (ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1890 ὑπ' ἀριθμὸν 2162) ἀπευθυνομένης πρὸς τοὺς κ. κ. Σχολάρχας, Ἑλληνοδιδασκάλους, Δημοδιδασκάλους καὶ Δημοδιδασκαλίσας τοῦ Κράτους συνιστᾷ αὐτοῖς τοῦτο, κρίνον ὅτι εἶνε ἐπάναγκες νὰ ἐργασθῶσιν ὅπως καταστήσωσι προσφιλέσ ἀνάγνωσμα εἰς τὴν τρυφερὰν νεολαίαν περιοδικὸν σύγγραμμα τοιοῦτον, οἷον τὸ « Παιδικὸν Περιοδικόν », ἐπίτηδες διὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην γραφόμενον, καθόσον δι' αὐτοῦ οὐκ ὀλίγον προάγεται ἡ τε διανοητικὴ ἀνάπτυξις καὶ ἡ ἠθικὴ μόρφωσις τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐμπιστευθέντων εἰς αὐτοὺς τρυφερῶν καὶ εὐπλάστων παιδῶν καὶ κορασίων.

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΔΕΙΛΟΣ, ΟΧΙ!...

πὶ ἀρκετὴν ὥραν ὁ Πετράκης, δέκα ἐτῶν μόλις, ἔγραφεν, ἐμελέτα μίαν ἡμέραν μόνος, κκτάμονος, εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Ἦτο πολὺ ἐπιμελής· μὴ ἀμφιβάλλετε διὰ τοῦτο· οὐδέποτε ἐπερίμενε νὰ τῷ ὑπενθυμίωσι νὰ μελετήσῃ ἢ νὰ προπραρασκείασῃ τὸ γραπτὸν του.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπενθυμίσῃ τις εἰς τὸν ἐπιμελεῆ καὶ φιλότιμον ὅτι πρέπει νὰ ἐκτελῇ τὸ καθήκόν του.

Ἡ μήτηρ καὶ ὁ πατήρ τοῦ Πετράκη ἦσαν βέβαιοι περὶ τῶν ἐπιμελῶν διαθέσεων αὐτοῦ, πάντοτε ὅμως τὸν ἐπέβλεπον εἰς ὅ,τι καὶ ἂν ἔκαμνεν, ὅσον ἡδύναντο.

Ἦτος δὲν ἔνοσέ τῶρα ὁ Πετράκης πόσον ἀξίζει αὐτὴ ἢ ἐπίβλεψις τῶν γονέων του· κάποτε μάλιστα εἶπεν εἰς τὴν μητέρα του:

«Καὶ τί φοβεῖσαι; μήπως εἶμαι κανένα μικρὸν παιδί;...»

Καὶ ἡ μήτηρ του συνεχώρησε τὴν αὐθάδειαν καὶ τὸν ἐγωισμόν του αὐτόν, χωρὶς νὰ παύσῃ βεβαίως νὰ ἐξετάζῃ ἂν ἐπιμελῆται ὁ υἱὸς της εἰς τὰ μαθήματά του, ἂν ἔχη

καλὰς συναναστροφάς, ἂν πράττῃ, ὅσα τῷ λέγει καὶ ὅσα πρέπει εἰς καλὸς μαθητῆς νὰ πράττῃ.

Θὰ σοῦ διηγηθῶ ἓν ἀστεῖον ἐπεισόδιον, τοῦ ὁποῦ ἦρος ἦτον ὁ Πετράκης.

Τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔγραφε μόνος εἰς τὸ δωμάτιόν του, ἤκουσε κατ' ἐπανάληψιν ὄπισθεν τῆς μικρῆς βιβλιοθήκης του ἓνα κρότον μικρὸν ἀλλὰ διαπεραστικόν...

«Κρίκ, κρᾶκ, κρίκ, κρᾶκ,» «Μὰ τί εἶνε ἐπὶ τέλους! . . . ἀναφωνεῖ ὀλίγον φοβισμένος ὁ Πετράκης.

Ἦτο πολὺ ἀστεῖον μόνος αὐτὸς εἰς τὸ δωμάτιόν του νὰ φωνάζῃ καὶ νὰ προκαλῇ τὸν ἀόρατον ἐχθρόν του!.....

«Κρίκ, κρᾶκ, κρίκ, κρίκ, κρᾶκ» ὁ ἴδιος κρότος, ὁ ἴδιος ψιθυρισμὸς ἤκούετο, ὅμοιος μὲ ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον προξενεῖ τιγὴ ὅταν ὀξύνῃ τὸ μολυβδοκόνδυλόν του.

Ὁ Πετράκης ἤρχισε πλέον νὰ φοβῆται· δὲν εἴξευρε τί νὰ κάμῃ· ἡ πρώτη σκέψις, ἡ ὁποία τῷ ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν, ἡ πρώτη φωνή, ἡ ὁποία τῷ ἔφθασεν εἰς τὸ στόμα, ἦτο νὰ ζητήσῃ βοήθειαν.

«Μητέρα μου! . . .» ἐβάλλει μίαν δυνατὴν φωνήν, εἰς

ΤΙ ΦΕΡΟΥΝ ΤΑ ΜΑΛΩΜΑΤΑ

(Διὰ μικρὰ παιδιὰ)

αθ' ἕκαστον ἔτος οἱ δύο μικροὶ ἀδελφοὶ Πέτρος καὶ Παῦλος μετὰ τὰς ἐξετάσεις των, εἰς ἐπιτυχίαν εἰς αὐτάς, διέμενον εἰς τὴν ἐσχολίαν.

Οἱ γονεῖς των τοῖς παρεῖχον πολλὰ μέσα διασκέδασεως· πρὸ πάντων ἔπραττον τοῦτο, διότι ὁ Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος ἦσαν πολὺ καλὰ παιδιὰ, φρόνιμα καὶ ἐπιμελῆ.

Εἶχον ὁμῶς καὶ ἐν κακὸν ἐλάττωμα. Ἐνίοτε ἐμάλωναν ἀναμεταξύ των καὶ μάλιστα διὰ πολὺ μικρὰ καὶ ἀσήμαντα πράγματα!

Μίαν ἡμέραν ἐπαιζαν κυνηγητὸ εἰς τὰ πράσινα χορτάρια. Ἐτρεχαν τόσῳ πολὺ, ὥστε μετ' ὀλίγον εὐρέθησαν μακρὰν τῆς οἰκίας των εἰς ἓνα ἀπόκρημνον κατήφορον.

Αἰφνης παρετήρησαν ἐν παλαιόσχοινον ἐκεῖ πλησίον πεταγμένον.

Χωρὶς νὰ σκεφθοῦν εἰς τί θὰ τοὺς ἐχρησίμευεν ἔτρεξαν καὶ οἱ δύο νὰ τὸ πάρουν.

Ἄν τοὺς ἔβλεπε κανεὶς, ἂν τοὺς ἤκουε φιλονεικούντας, θὰ ἐσχημάτιζε πολὺ κακὴν ἰδέαν δι' αὐτούς. Θὰ ἔλεγεν ὅτι δὲν ἦσαν ἀδελφοὶ, ὅτι δὲν ἦσαν καλὰ παιδιὰ.

Καὶ εἶνε δύσκολον πρᾶγμα νὰ ἦνέ τις καλὸς, νὰ ἀποφεύγῃ τὰς φιλονεικίας;

Δὲν ἔμειναν ὁμῶς ἀτιμώρητοι· ἀκούσατε τί ἔπαθον. Ἐν ᾧ ἐτραβούσεν ὁ καθεὶς τὸ σχοινὶ ἀπὸ τὸ μέρος του δυνατὰ, ἔσπασε τὸ παλαιόσχοινον εἰς τὸ μέσον καὶ κατακύλισαν οἱ δύο μικροὶ μας εἰς τὸν κατήφορον!!

Τὶ δυστύχημα!

Εἶχον ὁμῶς καλὴν τύχην καὶ δὲν ἔπαθον κανέν μὲγα κακόν.

Ἐπέστρεψαν μόνον καταματωμένοι καὶ κλαίοντες εἰς τὴν οἰκίαν των.

Οἱ γονεῖς των ἔλειπον τὴν στιγμήν αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας καὶ οἱ δύο τραυματῆται ἐπρόφθασαν καὶ ἐπλύθησαν καὶ—τὸ καλλίτερον ἀπὸ ὅλα—ὑπεσχέθησαν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον νὰ μὴ μαλώσουν πλέον ποτὲ, διότι ἔμαθον ἀρκετὰ καλὰ, ὅτι τὰ μαλώματα δὲν φέρουν ποτὲ καλὰ ἀποτελέσματα.

ΕΛΕΝΗ Θ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΙΟΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ

—Τράβα, τράβα παρὰ πέρα τὸ χεῖρό σου τὸ ποδάρι, κάμει τόπο κ' εἰς ἐμένα ποῦ προβάλλω μὲ καμάρι.
Ἦλθα καὶ γελᾷ ἡ φύσις· ἦλθα καὶ ὁ πάγος λιώνει κ' εἰς τὴν ὄψιν μου, νομίζεις πῶς ὁ κόσμος ξαναγεῖναι.
Στρέψε γέροντα τριγύρω τὸ γεροντικὸ σου μάτι κῆττα πῶς μυρίζ' ἡ φύσις ἀπὸ λουλουδιὰ γεμάτη· κῆττα εἰς τὰ δένδρα μέσα πῶς πετοῦνε τὰ πουλάκια κ' εἰς τὰ πράσινα ἴντζιμα πῶς προβάλλουν τὰ κλαδάκια.
Κῆττα με πόση χάρι ὀλοξιάστερο νεράκι μουρμουρίζει σὺν κολαίε δροσερὸ εἰς τὸ ροάκι, κῆττα εἰς τὸ περιστέρι πῶς δροσιζει τὰ πτερά του μ' εὐμορφιὰ καὶ μὲ καμάρι 'ς τὰ κροστάλλινα νερά του.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

—Τὰ κνττάζω, τὰ κνττάζω χαρωπὸ μου παιδάκι, (ἀπεκρίθηκε ὁ γέρονς μὲ τὸ ἓνα του ποδάρι.)
Μὰ γὰρ λίγο σολογιόσον, μὰ γὰρ μὲ στιγμήν στοχάσον ὅτι ὅλα ὅσα βλέπεις δὲν εἰν' ἔργα ἰδικά σου.
Τὶ θὰ ἔκαμνες, σ' ὀρκίζω εἰς τὰ νεύματα σου παιδί μου ἂν ἐγὼ, ὅσαις ἡμέραις ἐκρατοῦσε ἡ ζωὴ μου, δὲν ἐπότιζα τὸ χῶμα νὰ φουτώσῃ τὸ χορτάρι καὶ νὰ γείνη ὀλη ἡ φύσις εὐμορφιὰ ζωὴ καὶ χάρι;
Τὶ θὰ ἔκαμνες; εἰπέ μου; Θὰ λαλοῦσαν τὰ πουλάκια τὸ πρῶ πρῶ κρυμμένα εἰς τὰ πράσινα κλαδάκια;

Ἦ τριανταγυλιὰ θὰ ἦσαν ἀπὸ ρόδα φορτωμένη;
Θὰ ἐπρόβαλλεν ἡ φύσις καταπράσινα ἴντζιμα;
Τὸ ροάκι θὰ κολοῦσε δροσερὸ, κροστάλλωμένο,
ἂν δὲν εἶχα καθεὶς ὄρος ἀπὸ χιόνι φορτωμένο;

(Τὸν ἐκῆτταξε ὁ Μάρτης μὲ εὐλάβεια μεγάλη,
καὶ καμνὰ φορὰ κουνούσε τὸ κεφάλι του τὸ κεφάλι,
σὺν τὰ ἔλεγε—«ὁ γέρονς ἔχει δίκην ὁ καϊμένος
γὰρ νὰ λέγῃ ὅσα εἶπε, κατηφῆς καὶ λυπημένος.

—Ἀλλὰ ἔτσι εἶν' ὁ κόσμος, ἐπανελάθει ὁ γέρονς.
Κιὰν ἀσπρίσῃ τὰ μαλλιά μου γὰρ τὸν κόσμο παρακαίρω
Ὅλα, ὅλα τὰ καλά μου περὶ κανεὶς δὲν ἐξετάζει
καὶ μ' ἐλπὶδα εἰς τὸ μέλλον τὸ ἀόρατον κνττάζει.

(Δὲν ἐπρόφθασε τὸν λόγον ὁ χεῖλος νὰ τελειώσῃ,
κ' εἰς τὸν Μάρτιον τὸ σκῆπτρον μὲ ἀγάπαιον νὰ δώσῃ,
ὅταν ἔξαφρα τοῦ Χρόνου τὸν ἐπῆρε τὸ δρεπάνι
καὶ ὁ χεῖλος 'ς τὴν γῆν μας πλέον, δὲν ἐγάρη, δὲν ἐγάρη!
Λέγουν ὁμῶς ὅτι εἶπε 'ς ἂν ἐλάτιτο ὁ καϊμένος
εἰς τὸν Μάρτιον ποῦ τότε τὸν θωροῦσε λυπημένος:
—Μάρτιε! αὐτὰ ποῦ εἶπες τώρα τὸν προκατόχον σου
εὐχομαι καὶ σὺ ν' ἀκούσῃς ἀπὸ τὸν διάδοχόν σου!)

NI-COS

ΕΚΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἀριστεύουσα εἰς ἐκάστην εἰκόνα φράσις.

Παρακαλοῦνται οἱ γονεῖς νὰ μὴ βοηθήσωσι τὰ τέκνα των εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην.

Τὰ χειρόγραφα εἰσὶ δεκτὰ μέχρι τῆς 15ης Ἀπριλίου. Τὸ βραβευθησόμενον θὰ δημοσιευθῇ μετὰ τῶν εἰκόνων εἰς τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Μαΐου, ἐν ᾧ θὰ δημοσιευθῶσι καὶ τὰ ὀνόματα τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὸν διαγωνισμόν.
Εἰς τὸν βραβευθέντα δωρηθήσεται ὁ Ἄσος τόμος τοῦ «Παιδικοῦ Περιοδικοῦ» καὶ τὸ «Λεύκιωμα».

ΕΛΑΙΟΝ ΤΩΝ ΠΕΤΡΩΝ

ὁ πετρέλαιον, εἶναι εἶδος ἐλαίου ὑπομελανός, τὸ ὁποῖον ἐξάγεται ἐκ τῆς γῆς καὶ χρησιμεῖ πρὸς φωτισμὸν ἀφοῦ προηγουμένως καθαρισθῇ. Τὸ καθαρὸν πετρέλαιον δὲν ἔχει σχεδὸν καμμίαν ὀσμὴν καὶ σβύνει τὸ ἀνημιμένον πυρεθόν, τὸ ὁποῖον ἤθελέ τις ρίψει ἐντός αὐτοῦ. (Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ πετρέλαιον, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς μεταχειρίζομεθα δὲν εἶναι καθαρόν, δὲν συμβουλεύω τοὺς μικροὺς μου ἀναγνώστας νὰ δοκιμάσωσι τὸ πείραμα τοῦτο, διότι δύναται νὰ ἔχη φοβερά ἀποτελέσματα).

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων πηγαὶ πετρελαίου ἦσαν γνωσταὶ εἰς τὴν Κίναν, τὴν Περσίαν, καὶ τὴν χερσόνησον τοῦ Καυκάσου· κατόπιν ἀνεκαλύφθησαν τοιαῦται εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Διηγοῦνται ὅτι εἰς τὰς μεγάλας ἑορτὰς οἱ κάτοικοι χωρίου τινος κειμένου παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Κασπίης θάλασσης, χύνουν τὴν νύκτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης ποσότητα τινὰ πετρελαίου, τὸ ὁποῖον ὡς ἐλαφρότερον τοῦ ὕδατος ἐπιπλεῖ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας· ἀνάπτουν κατόπιν αὐτὸ, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἐξαιρετικόν! Οὐδὲν πυροτέχνημα δύναται νὰ ἀνταγωνισθῇ πρὸς τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο θέαμα τῆς καιομένης θαλάσσης!

Πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ πετρελαίου μεταχειρίζοντο διαφόρους τρόπους.

Εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, ἐβύθιζον ἀπλῶς εἰς τὴν πηγὴν πυκνὰ μάλλινα ὑφάσματα, τὰ ὁποῖα ἀπερρόφουν τὸ ὑγρὸν. Τὰ ἀνέσυρον κατόπιν, τὰ ἐπίεζον δυνατὰ καὶ τὸ ὑγρὸν ἐξήρχετο καὶ ἐφυλάσσετο εἰς τὰ ἐπὶ τοῦτω κατασκευασμένα δοχεῖα. Ἡ ἐργασία ὁμοίως αὐτὴ ἦτο μακρὰ καὶ ἐπίπονος.

Τώρα, σκάπτουν φρέατα καὶ ἀφοῦ ἀνεύρῳσι τὴν πηγὴν ἀνασύρουν ἐκεῖθεν τὸ ὑγρὸν ὅπως ἀνασύρωμεν ἐκ τοῦ φρέατος τὸ ὕδωρ.

Ἐνίοτε τὸ πετρέλαιον ἀναβλύζει μόνον του, διὰ μέσου τῶν βράχων καὶ σχηματίζει ρυάκια ἐνίοτε δὲ καὶ ποταμούς. Πολλοὶ πτωχοὶ ἄνθρωποι ἐκ διαφόρων μερῶν τοῦ κόσμου, πηγαίνουν εἰς τὴν Ἀμερικὴν δι' ἀνακάλυψιν πηγῶν πετρελαίου, ὅπως ἄλλοτε ἐπήγαινον εἰς τὴν Καλλιφορνίαν οἱ χρυσοθηγαὶ πρὸς ἀνακάλυψιν χρυσοῦ. Σκάπτουν μετὰ μεγάλης προθυμίας τὸ ἔδαφος, «μέχρις οὗ συ-

ναντήσωσι κυανοῦν στρώμα γῆς, τὸ ὁποῖον δεικνύει ὅτι κατωθὲν αὐτοῦ ὑπάρχει πηγὴ πετρελαίου. Ἐνεῖνος ὅστις ἔχει τὴν τύχην νὰ εὕρῃ τοιαύτην πηγὴν, εὕρισκε καὶ τὴν τύχην του· γίνεταί πλούσιος ἀμέσως!

Πολλὰ φρέατα δὲν παρέχουσιν εἰμὴ ὀλίγην ποσότητα πετρελαίου· ὑπάρχουσιν ὁμοίως καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ προμηθεύσωσι 50 εἰς 80,000 ὀκάδας εἰς 24 ὥρας! Ἐπειδὴ δὲ ἡ τιμὴ τοῦ πετρελαίου εἶναι 2 ἢ 3 λεπτά κατ' ὀκτὰ δύνασθε, νὰ φαντασθῆτε ὅποιον κέρδος ἔχουσιν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν φρέατων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ 1862 ἄνθρωπός τις καταστραμμένος ὕλικός καὶ ὀνομαζόμενος Ἰωάννης Σγάβας μετέβη εἰς Ἀμερικὴν διὰ νὰ ἀνεύρῃ καὶ αὐτὸς πηγὴν τινὰ πετρελαίου. Ἀπὸ πρωίας μέχρι ἑσπέρας ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἔσκαπεν εἰς μάτην ἀδιακόπως τὸ ἔδαφος. Ρακένδυτος, ἐστερημένος σχεδὸν καὶ αὐτῆς τῆς τροφῆς ἐξηκολοῦθει τὴν ἐπίπονον ἐργασίαν του μέχρις οὗ στερηθεὶς καὶ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου ὁ δυστυχῆς, ἐρρίφθη κατὰ γῆς ἐκ τῆς ἀπελπισίας καὶ ἀνέμνη τὸν θάνατον. Ἄλλ' αἴφνης τῶ ἑράνῃ ὅτι ἤκουσε παρλασμὸν ὑγροῦ τινος. Ἠγήθη ἀμέσως καὶ λαθῶν τὴν ἀξίνην του ἤρχισε νὰ σκάπτῃ τὸ ἔδαφος. Μετ' ὀλίγον, κύμα πετρελαίου ἀνεπήδησεν ἀναβράζον! Ποταμός ὀλόκληρος!

Ὁ Ἰωάννης Σγάβας ἐσώθη· ἔγεινε πλούσιος! Πάντες ἐχαίρειτον μετὰ σεβασμοῦ τὸν ἐκατομυριοῦχον Ἰωάννην Σγάβαν, ὅστις ἐκ τῆς πηγῆς ἐκείνης ἐκέρδιζε καθ' ἑκάστην 5,000 δραχμῶν.

Πλὴν φεῦ! Ἡ εὐτυχία του δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ, διότι μετ' ὀλίγον ὁ δυστυχῆς ὀλισθήσας ἔπεσεν εἰς τὸ φρέαρ τοῦ πετρελαίου καὶ ἐπνίγη.

Πλησίον χωρίου τινος τῆς Ἀμερικῆς ὑπῆρχε πηγὴ πετρελαίου, ἣτις ἀναπηδήσασα ἐκ τοῦ ἔδαφους ὡς χεῖμαρρος μετὰ προμερῆς ταχύτητος κατέκλυσε τὸ χωρίον. Οἱ κάτοικοι δὲν ἐπρόφθασαν νὰ σβύσωσι τὰ ρεῖθρα καὶ τὰς πυράς καὶ μετ' ὀλίγον ὀλόκληρον τὸ χωρίον ἐπνίγητο εἰς θάλασσαν πυρὸς, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξήρχοντο αἱ ἀπελπιστικαὶ φωναὶ τῶν παιδιῶν. Αἱ φλόγες ὑψοῦντο μέχρι τῶν νεφῶν καὶ ἡ καταστροφὴ ἔπαυσεν, ἀφ' οὗ κατηγάτωσε καὶ τὴν τελευταίαν σταγόνα τοῦ φοβεροῦ ὑγροῦ.

Μετ' ὀλίγον εἰς τὸ χωρίον ἐκεῖνο ὅπου πρότερον ἔβασίλευεν ἡ ζωὴ, δὲν ἔδωκε τίς εἰμὴ ἀπνηθρακωμένα πτώματα καὶ σωροὺς ἕρεπιῶν!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΘῆ· ΤΙΣ ΝΑ ΣΚΕΠΤΗΤΑΙ

νεγίνωσκε μεγαλοφάνως ὁ μικρὸς Ἑρρίκος ἐκ τῆς Γεωγραφίας τὸ μάθημα τῆς ἐπομένης ἡμέρας. Ἡ μήτηρ του ἔραυπε προσέχουσα μᾶλλον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου, ὁ ὁποῖος προσεπαθεῖ ν' ἀποστηθίσῃ τὸ μάθημα του ἐπαναλαμβάνων μηχανικῶς πολλὰκις ἐκάστην λέξιν καὶ φράσιν τοῦ βιβλίου ἢ Ἰταλία ὀρίζεται—ἢ Ἰτα-

λία ὀρίζεται» «πρὸς βορρᾶν—πρὸς βορρᾶν» «ὕψος τῆς Ἑλβετίας καὶ Αὐστρίας. . . . «Πρωτεύουσα Ρώμῃ—πρωτεύουσα Ρώμῃ! . . . Ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν ὁ μικρὸς Ἑρρίκος ἐξηκολοῦθει οὕτως ἀναγνῶσκων μετ' ἀγωνίας χωρὶς νὰ δυνῆθῃ νὰ ἐκμάθῃ συντόμως ὡς ἐπεθύμει καὶ ὅπως ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ τὸ μάθημά του. . . . Ἀφ' ἧς βαρυθνήσας ἀνέκραξε διακλύπων ἀποτόμως τὴν ἀνάγνωσίν του: «Ἑρρίκει, Ἑρρίκει! . . . δὲν θὰ μάθῃς τίποτε, ποτέ! διότι δὲν σκέπτεσαι!»

— Τί κάμνεις; τί μονολογεῖς Ἑρρίκει; τὸν ἐρωτᾷ ἡ μήτηρ του ἐκπληττομένη.

— Ἐνεθυμήθην, μήτέρ μου, ὅτι μοι εἶπε σήμερον ὁ διδάσκαλός μου, ὅτι δὲν κάμνουν τὸν ἄνθρωπον σορὸν τὰ βιβλία, ὅσα καὶ ἂν ἀναγνώσῃ τις, οὐδὲ τὰ πολλὰ ἔτη τῆς σπουδῆς, ἀλλὰ μόνον ἡ σκέψις, διὰ τῆς ὁποίας οἰκειοποιούμεθα ὅτι μαθάνομεν καὶ τὸ ὁποῖον τότε μάς κάμνει σοφούς. Μοι εἶπεν ἐπίσης ὅτι πολλοὶ μαθηταὶ ἐπιμένουσιν ὅτι ἐμάθον πολὺ καλὰ τὰ μαθήματά των καὶ ἐν τούτοις δὲν εἰξεύρουσι τίποτε ὅταν ἐρωτηθῶσι! τοῦτο δὲ συμβαίνει, διότι ἐπαναλαμβάνουσι τὰς λέξεις τοῦ μαθήματός των, ἐνῷ ἡ διάνοις καὶ ἡ προσοχὴ των εἶνε προσηλωμένη ἀλλοῦ εἶτε εἰς τὰ παιγνίδια εἶτε εἰς ἄλλα πράγματα· τοιοῦτοτρόπως δὲ δύνανται νὰ χάσωσιν ὄρατος ὄλοκληροὺς διὰ μάθημα, τὸ ὁποῖον εἰς δέκα μόνον λεπτὰ δύναται τις νὰ μάθῃ.

Ἴδου τώρα καὶ ἐγὼ εἶχον λεπτὰ ἔγω ὅπου ἐπαναλαμβάνω τὴν Ἰταλίαν καὶ δὲν γνωρίζω ἐξ αὐτῆς οὔτε τὴν

πρώτην λέξιν. Διὰ τοῦτο λοιπόν, θέλω νὰ μάθω νὰ σκέπτομαι.

Ὁ Ἑρρίκος ὠμίλει ἀποφασιστικῶς καὶ ἀπέδειξεν ἀμέσως ὅτι ἐνόεο καλῶς ὅ, τι ἔλεγεν. Ἐπανελάβε τὸ μάθημά τῆς γεωγραφίας του ἄλλα ἄλλα τώρα προσεκτικῶς καὶ μετὰ νοημοσύνης, ζητῶν τὰ μέρη ἐπὶ τοῦ χάρτου, φανταζόμενος τὸν τόπον, καὶ οὕτως εἰς ὀλιγώτερον τῆς ἡμισεῖς ὄρας διάστημα εἰξευρεν ἐντελῶς τὸ μάθημά του.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἠμείφθη διὰ τοὺς κόπους του, διότι ἠδυνήθη ν' ἀπαντήσῃ εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις τοῦ διδασκάλου του. Μαθάνων ὁ Ἑρρίκος νὰ σκέπτηται, ἔκαμην ἐρωτήσεις ὠφελίμους, ἀξιολόγους· δὲν παρήχετο δὲ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ μὴ μάθῃ πολὺ περισσότερον ἀφ' ὅ, τι ἔπρεπε διὰ τὰ μαθήματά του, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔφθασεν εἰς τὴν καλὴν ὁδὸν τοῦ νὰ γίνῃ πραγματικῶς πεπαιδευμένος καὶ σοφός.

(Ἐρ Πάτραις) K. Π. Θ.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΧΩ

— Πῶς εἶναι ἔτσι κόκκινα τὰ μάγουλά σου Παῦλε;

— Μαμά μου, ἐπῆρα κρουαὶ τοῦ Νίκου ἑνα ποτακίλι καὶ με ἔδειρε.

— Ἄλλ' ἐγὼ δὲν σοῦ εἶπα νὰ μὴ πέρνῃς ἕνα πράγματι;

— Μοῦ εἶπες μόνον νὰ μὴ πίνω μῆλα, διὰ ποτακίλλια ὅμοια δὲν μοῦ εἶπες τίποτε.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀγελάτου Πέτρας.

* * *

Ὁ Κ. Σ. . . . ταξιδεύει μετὰ τῆς συ-

ζύγου καὶ τῶν δύο τέκνων του Καρλότας καὶ Νίκου μεταβαίνων εἰς Ναύπλιον διὰ θαλάσσης· ὁ Νίκος εὐχαριστεῖται μεγάλως νὰ βλέπῃ ἐκ τῆς πλώρας τὰ κύματα.

Ἡ ἀδελφὴ του Καρλότα βλέπουσα αὐτὸν κύποντα πρὸς τὴν θάλασσαν τῷ λέγει:

— Πόσως Νίκο μὴ πέσης εἰς τὴν θάλασσαν διότι θὰ σὲ δείσῃ ἡ μαμά.

Ἐστάλη ὑπὸ Σφακιανοῦ Καλῶς—ὄρισες

* * *

Ὁ μικρὸς Κώστας ἐπιθυμᾷ νὰ γείνη ἔμπορος ὅπως ὁ πατήρ του, ὁ ὁποῖος διὰ

τοῦτο τοῦ ἐπῆρε καὶ προϋποναστῆν διὰ νὰ μάθῃ τὰς τέσσαρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς.

Μίαν ἡμέραν ὁ προϋποναστῆς του τὸ λέγει: Πέσον πρέπει νὰ πωλήσῃς ἑκατὸν πήγεις ὑφάσματος τὸ ὁποῖον ἤγγρασες δύο δραχμάς καὶ 1/4 τῆς δραχμῆς τὸν πήγυν. Καὶ ὁ Κώστας:

— Ἐγὼ δάσκαλε δὲν θὰ πωλῶ χονδρικῶς, ὅστε δὲν με παραιμεῖται νὰ μάθω πόσο θὰ πωλήσω τοὺς 100 πήγεις.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἐδῆσμου ἄνθους!

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

131 Αἵνεγμα

Ἐστὸ στρώμα σου εἰμαὶ ὡς τὴν κλίην ποσὸς διπλοῦν εἰς τὸ σκοτος, μόνον εἰς τὸ φῶς.

Ἐστάλη ὑπὸ Μαρίας Π. Θεογάρη.

132 Αἵνεγμα

Ὅπως εἰμὶ ἂν μ' ἀφήσῃς, ὄνομα θὰ ἀπαντήσῃς. Ἐστὸς ναοὺς θὰ τρέξω ὅμοια ἂν με ὀφτυνίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ Νίκου Γ. Ταβουλάρη.

133 Αἵνεγμα

Πῶς καὶ ἀκρωτήριον εἰν καλῶς συνδέσης πηγῶν τι καλλιελάδων εὐθύς θ' ἀποτελέσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ Β. Π. Διαμαντοπούλου.

134 Αἵνεγμα

Λέγουσιν πῶς θεροῦν ἐκροῖα ἀπομένο ὅμοια κρῶν ἂν τὸ πρῶτον μοῦ ἐκλείψῃ καὶ τὸ δεύτερον στοιχείον.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἰφιπέτου Ἀετοῦ.

135 Ἀναγραμματισμὸς

Διὰ τῶν λέξεων ΟΝΟΣ ΚΙΛΑ νὰ σχηματισθῇ ἐν κύριον ὄνομα ἄρσενικόν, ἐκ δὲ τῶν ΠΑΡΤΕ ΚΑΛΟ ἐν κύριον θηλικόν. Ἐστάλη ὑπὸ «Μουσηγήτου Ἀπώλωνος.»

Ἀδσεις ἀσκήσεων Β' τεύχους

126.) Ὀριον-ρίον—127.) Ἐρίον-ρίον—128.) Ἀντίριον-ρίον—129.) Ἀκύριον-ρίον—120.) Αὐσίον-ρίον.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Ὁ διακεκριμένος λόγιος καὶ συνεργάτης ἡμῶν κ. Ἰωακίμ Βαλαβάνης ὁ γνωστός εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον ἐκ τῶν πολλῶν ἰδίως περὶ τῆς ὑποδούλου Μικροῦ Ἀσίας ἔργων του, ὡν τὰ ὄκτα ἐπιότερα ἀρίστη ἐτύχεν ὑποδοχῆς ἀναγνωσθέντα ἐν τῷ φιλολογικῷ συλλόγῳ «Παρνασσῷ». ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν τῶν Μικροῦ Ἀσίας καὶ ν' του εἰς τεύχος ὅπερ θὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ 15 τυπογραφικῶν φύλλων. Τὰ Μικρασιατικὰ τοῦ κ. Βαλαβάνη συνιστῶμεν θερμῶς τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, οἵτινες δύνανται νὰ τὰ ἀποκτήσωσιν ἀντὶ τοῦ ὀσ δραχμῶν.

— Παρὰ τοῦ ρέκτου νέου κ. Κ. Γεροῦ, φίλου ἡμῶν, ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις ἱστορικῆς μονογραφίας περὶ τῆς ἐν Κε φ α λ ο β ρ ὄ σ ω μ α χ η ς, καθ' ἣν ἔπεσαν ἠρωτικῶς μαχόμενος ὑπὲρ ἐλευθερίας τῆς πατρίδος ὁ Μάρκος Βότσαρης. Τὴν ἀπόκτησιν αὐτῆς συνιστῶμεν παντὶ συνδρομητῇ ἡμῶν δυνάμενον νὰ διαβάσῃ . . . μόνον μίαν δραχμὴν!

— Ὑπενθυμίζομεν εἰς τοὺς μικροὺς συνδρομητάς ὅτι ἐξεδόθησαν τὰ Ἀ ν α γ γ ω σ α τ α τῆς κ. Ἐλένης Πετρίδου καὶ πωλοῦνται ἀντὶ λεπτῶν 50 παρὰ τῷ βιβλιοπώλῃ κ. Γ. Καμπύρη.

Ψραϊόν είναι τὸ ψευδώνυμόν σου Μέλαινα Πέτρα! ἄλλος φίλος μου δὲν τὸ ἔχει ὥστε δύνασαι νὰ μοῦ γράψῃς μὲ αὐτό.

Ὁ μικρός μου φίλος Ν. Πάτσης προέφερον εἰς τὸ Περιοδικόν ὡς δεῖγμα τῆς μεγάλης ἀγάπης του ἐν ὧσαίον αἰθῆμι μὲ γραμματέσιμα ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν. Τὸν εὐχαριστῶ παρὰ πολὺ διὰ τὴν τὴν ἀγάπην του.

Νὰ πιστεύσω ὅτι ὁ ἀγαπητός μου Α. Ἀντωνόπουλος εἶναι τὸσον θυμωμένος μαζί μου ὥστε ἔβαλε τὴν μαμά του νὰ μοῦ γράψῃ καὶ νὰ μοὶ εἶπῃ τὰ παράπονά του; Ἄ! ὄχι, δὲν τὸ πιστεύω, διότι δὲν ἔχει καμμίαν ἀφορμὴν νὰ ᾔναι θυμωμένος ἐναντίον μου, ἀφοῦ τὸν ἀγαπῶ τὸσον πολὺ. Μήπως παρεπονέθη διότι δὲν ἐδημοσίευσα τὰ αἰνίγματά του; ὅταν μοὶ γράψῃς θὰ σοὶ εἶπῶ.

«Εἶμαι κατενθουσιασμένη μὲ τὸ ἀγαπητόν μου Περιοδικόν» μοὶ γράφει ἡ ἀγαπητὴ μου φίλη Ἀγγελικὴ Ἡ. Κιὰ πλῆρα καὶ ὑπογράφεται: «ἡ μέχρι τῆρου συνδρομητριά σου». Καὶ ἐγὼ εἶμαι κατενθουσιασμένη μὲ τὸ γραμματάκι σου ἀγαπητὴ μου, διότι μὲ ἀγαπᾷς τὸσον πολὺ.

Σοὶ ἔστειλα ἀμέσως τὸ Λεὺκωμα καὶ γίλια φιλήματα διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν σου ἀγαπητέ μου μικρὸ Α.Κ.Γιαννόπουλε» τὰ ἔλαθες;

Ψραϊόν εἶναι τὸ αἰνίγμά σου ὅσον καὶ τὸ γραμματάκι σου φίλτατέ μοι Β. Π. Διάμακτοπούλε. Θὰ δημοσιεῦθῃ μὲ τὴν σειράν του.

Εὐχαρίστως ἔγινες δεκτὸς εἰς τὸν διαγωνισμόν τῶν λύσεων, ἀγαπητέ μου φίλε Γ. Α. Πετρόπουλε.

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς θὰ δεχθῶ τὰ αἰνίγματά σου μικρὰ μου φίλη Πηνελόπη Μεροπούρη. Διαγωνισμοὺς θὰ προκηρῶζω πολλοὺς, ἴσως δὲ καὶ ἐκεῖνον, τὸν ὅποιον ἐπιθυμεῖς.

Ἀγαπητέ Κυριάκε Πανάρετθὰ σοὶ γράψω κατόπι εἰς τίνα ὅσον νὰ πληρώσῃς τὴν συνδρομὴν σου, καθ' ὅσον αὐτῷ δὲν διώρισαι εἰσέτι ἀνταποκρίτην. Διὰ τὰ κολακευτικὰ ὑπὲρ ἐμοῦ κρίσεις σου σὲ εὐχαριστῶ μεγάλως.

Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς σὲ κατέταξα μεταξὺ τῶν καλλιτέρων φίλων μου μικρὰ Ἀφροδίτη Κασοκίλη καὶ σοὶ ἔστειλα ἀμέσως τὰ φύλλα καὶ τὸ Λεὺκωμα. Γράψε μου συχνὰ διὰ νὰ βλέπω ἂν καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ μὲ ἀγαπᾷς ὅσον τώρα.

Τὸ πιστεύετε, ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ αὐλώσουν διὰ τὸ Περιοδικόν δύο ἀγαπημένα ἀδελφάκια; Καὶ ὅμως οἱ ἀδελφοὶ Ι. καὶ Σ. Δημητρώποιοι, ἐμάλωσαν προχθές ποιὸς νὰ διαβάσῃ

πρῶτος τὸ Περιοδικόν, τὸσον πολὺ, ὥστε ὁ μπαμπᾶς των τοὺς ἡπειλώσας ὅτι θὰ παρατηθῇ τῆς συνδρομῆς του, διὰ νὰ μὴ μαλώνουν πλέον. Τότε ὅμως ἤρχισαν καὶ οἱ δύο νὰ κλαίουν φοβερὰ, ὥστε ὁ πατὴρ των ἠναγκάσθη ἄγι μόνον νὰ μὴ παρατηθῇ, ἀλλὰ νὰ ἐγγραφῇ διὰ δύο σῶματα διὰ νὰ ἔχη καθεὶς τὸ ἴδικόν του. Ἡ τὴν ἀγάπην σας ἀδελφοὶ Δημητρώποιοι! ἄξιζε γίλια φιλήματα διὰ τὸν καθένα.

Ἐλαβον τὸ γραμματάκι σου, τὸ ὅποιον εἶναι γεμάτον ἀπὸ τὴν αἰσθημάτων, ἀγαπητὴ Ὀλγα Νάνου. Εἰς τὸ ἔξης δὲν θὰ γείνη πλέον τὸ ἴδιον λάθος καὶ θὰ λαμβάνῃς τακτικῶς εἰς τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς τὸ τὸσον ἀγαπητόν σου Περιοδικόν.

Ἐλαβον τὰς λύσεις σου ἀγαπητόν Ἄσπυ τοῦ Ὀμήρου προσπάθησα νὰ κἀμῃ κανὲν ναλὸν αἰνίγμα καὶ θὰ τὸ δημοσιεύσω.

Τὴν ἐπιστολήν σου ἔλαβον Μουσηγέτα Ἀπολλοκασὶ ὁδῶν τὴν ἐξῆς συμβουλὴν νὰ μελετήσῃς πρῶτον τοὺς καλλιτέρους ποιητὰς καὶ ἔπειτα νὰ ἐπιχειρήσῃς νὰ γράψῃς. Ἐὰν τὰ πρῶτα ἔργα σου δὲν ᾔναι ἐπιτυχῆ, μὴ ἀπελπισθῆς ἐξαικολούθει νὰ γράψῃς καὶ θὰ ἐπιτύχῃς ἐπὶ τέλους.

Ἀγαπητέ μου Μικρὸ Διδάσκαλε, ὅπως βλέπετε σήμερον εἰς τὰς λύσεις τῶν αἰνιγμάτων τοῦ Λεὺκώματος αἱ ἴδικαί σου δὲν ἔσαν ὅλα ὀρθαί, καὶ διὰ τοῦτο δὲν σοὶ ἔστειλα τὸν πρῶτον τόμον. Γράψε μου παρὰ τίνος ἐλάμβανες μέχρι τοῦδε τὸ Περιοδικόν.

Καὶ ἐγὼ μετὰ μεγαλειτέρας χαρᾶς ἀνέγνωσα τὸ ὡραῖον γραμματάκι σου παντοτεινὴ συνδρομητριά μου Μαρία Π. Θεοχάρη καὶ ἐνεθουσιάσθη δταν εἶδον πῶσον μὲ ἀγαπᾷς. Τὰ αἰνίγματά σου θὰ δημοσιευθῶσιν.

Ἐὰν δὲν ἐδημοσίευσαι τὰ αἰνίγματά σου φίλτατέ μου Ἐπαμ. Ἀμαπαδάοιε τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ἔσαν καλὰ, ἀλλ' ὅτι δὲν ἤλθεν ἡ σειρά των ἀκόμη.

Περαιστὰ σου εὐχαίμαι ἀγαπητέ Ν. Γ. Ταβουλάρη, «νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων» συνδρομητριά μου! Τὸ ψευδώνυμόν σου δὲν μοὶ ἀρέσκει, εὐρὲ ἄλλο καλλίτερον ᾗθελα νὰ σοὶ στείλω καὶ ἐγὼ γίλια φιλήματα ἀλλὰ μὲ κατέφαγες σὺ μὲ τὰ ἴδικά σου!

Ἐλαβον τὴν ἐπιστολήν σου αἰῶνις συνδρομητριά μου Γορτύνις παῖ καὶ σὲ εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν μεγάλην ἀγάπην σου. Τὰ αἰνίγματά σου θὰ δημοσιευθῶσιν μὲ τὴν σειράν των.

Ορ. Γ. Ἄμερ. Ἀνδριανούτολιν. Τὰς συνδρομὰς ἐλάμβωμεν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ

Ἀνταποκριτὰς καὶ ἀντιπροσώπους ἡμῶν, εὐγενῶς πρὸς τοῦτο προσφερόμεντας, πρὸς οὓς δύνανται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητῆται νὰ πληρώσασιν τὴν συνδρομὴν των, ἔχομεν ἐν Ἀδριανουπόλει τὸν κ. Ὁρόστην Γ. Ἀμεράν, ἐν Αἰγίνῃ τὴν διδασκάλισσαν κ. Σταυρινὴν Κόνστολα, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸν κ. Ξενοῦ. Ἐλαιτόν, ἐν Σουεζ τὸν κ. Γ. Α. Μπαζόν, ἐν Ἀμυρῶν τὸν Σολομάχην κ. Θ. Πολυκαίτην, ἐν Ἄργει τὸν δικηγόρον κ. Δημ. Βαροδουγιώτην, ἐν Ἀρτῇ τὸν κ. Θ. Θεωμόπουλον γρῆμ. Δημαρχεῖου, ἐν Βόλῳ τὸν κ. Ι. Δουέστηρον διευθυντὴν τῆς ἐφημ. ὁ Βῶλος, ἐν Βυτινῇ τὸν κ. Κ. Α. Ταυπακῆπουλον ἐλληνοδιδάσκαλον, ἐν Γαλαζίῳ Ρουμανίας τὸν κ. Μ. Α. Βίστην, ἐν Γαλαξιδίῳ τὸν κ. Π. Γ. Παρρῶπουλον σχολάρχην, ἐν Δημητσάνῃ τὸν κ. Ἠλ. Ἀζαριάδην γρῆμ. Ταμείου, ἐν Θήσᾳ τὸν κ. Παπαδόπουλον διευθυντὴν τῆς ἐφημ. ἡ Θῆρα, ἐν Καραϊσκάκῃ τὸν ἰατρόν κ. Κ. Παπαδημητρίου, ἐν Καλάμικῃ τὸν κ. Δ. Πετρόπουλον Σχολάρχην, ἐν Λεμησῶ Κύπρου τὸν κ. Σ. Χουρμούζιον

διευθυντὴν τῆς ἐφημ. ἡ Σάλας, ἐν Λέμνῃ Εὐβοίας τὸν εἰρηνοδόχην κ. Σ. Τυπάλδον, ἐν Ληξουρίῳ τὸν φίλον κ. Γεράσιμον Ε. Λυροῦχην τελειόφοιτον τῆς Νομικῆς καὶ συνεργῆτὴν ἡμῶν, ἐν Μεσσήνῃ τὸν κ. Κωστῆν Τζανῆν ταμίαν, ἐν Νέᾳ Μιζέλλῃ τὸν κ. Χρ. Ν. Κωνσταντῶρον δημοδιδάσκαλον, ἐν Ναυπλίῳ τὸν κ. Ν. Α. Ταυπακῆπουλον ὑπογραμμ. Πρωτοδικῶν, ἐν Πέρῳ τὴν δημοδιδάσκαλον κ. Χρυσήθᾳ Δημητρίου, ἐν Σπάρτῃ τὸν κ. Ἄναστ. Γ. Κομνιάντον ταμίαν, ἐν Σπέρτῳ τὸν κ. Ν. Πάγκαν δημοδιδάσκαλον, ἐν Σύρῳ τὸν κ. Χαράτζην, διευθυντὴν τῆς ἐφημ. ὁ Φανὸς, ἐν Τριπόλει τὸν κ. Χαρ. Βοζίκην δικηγόρον, καὶ ἐν Ἰδρῶ τὸν φίλον κ. Ἀντώνιον Καλογήρου δημοδιδάσκαλον μέχρι οὗ δὲ δόσωμεν καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη ἀνταποκριτὰς παρακαλοῦνται οἱ κκ. συνδρομητῆται ν' ἀπευθύνωνται κατ' εὐθείαν δι' ἐπιστολῆς των πρὸς τὴν διευθύνσιν τοῦ «Παιδικῷ Περιοδικῷ» εἰς Ἀθήνας. Εἰς οὐδένα θέλει ἀποσταλῆ τὸ Δ' τεῦχος ἐὰν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ τρέχοντος μηνὸς δὲν πληρώσῃ τὴν ὀφειζομένην συνδρομὴν του.

Εἰς οὐδένα θέλει ἀποσταλῆ τὸ Δ' φύλλον ἐὰν δὲν καταβάλῃ τὴν συνδρομὴν του.